

Bruxelles, den 17.2.2023
COM(2023) 82 final

2023/0037 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

**om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af frihandelsaftalen mellem Den
Europæiske Union og New Zealand**

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

New Zealand er EU's 50. største handelspartner inden for varer, mens EU er New Zealands tredjestørste handelspartner og tegner sig for 11,5 % af den samlede handel (efter Kina og Australien). Den bilaterale handel med varer mellem de to partnere beløb sig til 7,8 mia. EUR i 2021, mens handelen med tjenesteydelser tegnede sig for 3,7 mia. EUR i 2020. New Zealands eksport til EU består hovedsagelig af landbrugsprodukter, mens EU's eksport til New Zealand er fokuseret på forarbejdede varer. I 2020 beløb EU's direkte udenlandske investeringer i New Zealand sig til 8,5 mia. EUR, og New Zealands investeringer i EU beløb sig til 4,8 mia. EUR.

Beslutningen om at indlede forberedelserne til eventuelle forhandlinger blev truffet den 29. oktober 2015 på et møde mellem formændene for Det Europæiske Råd og Europa-Kommissionen og New Zealands premierminister. Der blev lagt stor vægt på, at New Zealand er en af verdens hurtigst voksende udviklede økonomier, og at landet har indgået talrige præferencehandelsaftaler med andre partnere. EU's virksomheder havde derfor mindre gunstige betingelser for at få adgang til New Zealands marked. Det blev således vurderet, at en handelsaftale med en ligesindet partner som New Zealand vil give EU-virksomheder lige vilkår, bidrage til at skabe beskæftigelse, vækst og investeringer og dermed gavne både EU's virksomheder og borgere.

Der blev afsluttet en omfattende screeningsundersøgelse i foråret 2017, som viste, at forhandlingerne kunne føre til en handelsaftale i begge parter interesse. Udkastet til forhandlingsdirektiver blev forelagt medlemsstaterne i september 2017 sammen med en ledsagende konsekvensanalyse¹.

Den 22. maj 2018 bemyndigede Rådet for Den Europæiske Union Europa-Kommissionen til at indlede handelsforhandlinger med New Zealand, og det vedtog forhandlingsdirektiver. Forhandlingerne blev understøttet af en handelsbæredygtighedsvurdering. Den første forhandlingsrunde om en frihandelsaftale mellem Den Europæiske Union og New Zealand ("frihandelsaftalen") blev afholdt i juli 2018. Efter en fireårig forhandlingsproces og 12 forhandlingsrunder afsluttede EU og New Zealand forhandlingerne om en ambitiøs frihandelsaftale den 30. juni 2022.

Selv om New Zealand statistisk set er en relativt lille handelspartner, er frihandelsaftalen en velkommen bekræftelse af vores styrkede forhold til New Zealand, og den understreger EU's ambition om at uddybe forbindelserne med den indopacifiske region i lyset af sin strategi for den indopacifiske region fra 2021.

Ud fra den bredere geopolitiske og geoøkonomiske kontekst sender den rettidige afslutning af disse forhandlinger med en ligesindet partner som New Zealand også et stærkt signal om det fælles engagement i et regelbaseret handelssystem.

Aftalen vil fjerne alle newzealandske toldsats på EU-varer, støtte EU's landbrugere og beskytte arbejdstagerne og miljøet gennem vidtrækkende retskraftige bestemmelser om bæredygtig udvikling. Frihandelsaftalen er den første, som EU har indgået med bestemmelser

¹ SWD(2017) 0289 final

af "den nye generation" om bæredygtig udvikling i overensstemmelse med resultatet af EU's nylige meddelelse om en gennemgang af den bæredygtige handelspolitik ("Handelspartnerskabernes styrke: sammen om grøn og retfærdig økonomisk vækst" af 22. juni 2022²).

Frihandelsaftalernes juridisk reviderede tekster er nu offentliggjort og kan tilgås ved at følge dette link:

https://policy.trade.ec.europa.eu/eu-trade-relationships-country-and-region/countries-and-regions/new-zealand/eu-new-zealand-agreement/text-agreement_en

Kommissionen fremsætter følgende forslag til Rådets afgørelser:

- Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af frihandelsaftalen mellem Den Europæiske Union og New Zealand
- Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af frihandelsaftalen mellem Den Europæiske Union og New Zealand.

Vedlagte forslag til Rådets afgørelse udgør det retlige instrument til at bemyndige undertegnelsen på Den Europæiske Unions vegne af frihandelsaftalen mellem Den Europæiske Union og New Zealand.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Forud for afslutningen af forhandlingerne om en frihandelsaftale havde EU og New Zealand forhandlet en omfattende partnerskabsaftale om forbindelser og samarbejde (PARC), som trådte i kraft den 21. juli 2022. PARC udgør retsgrundlaget for det langvarige og stærke partnerskab mellem EU og New Zealand og uddyber samarbejdet mellem de to parter på mange områder, f.eks. international fred og sikkerhed, forskning og innovation, udvikling, fiskeri og maritime anliggender samt samarbejde om handelsmæssige og økonomiske spørgsmål.

Når frihandelsaftalen træder i kraft, vil den eksistere side om side med PARC som en specifik aftale og en integreret del af de overordnede bilaterale forbindelser mellem EU og New Zealand. De to aftaler indeholder ingen overlappende eller modstridende bestemmelser.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Frihandelsaftalen mellem EU og New Zealand er fuldt ud i overensstemmelse med Unionens politikker og vil ikke kræve, at EU ændrer sine regler, forskrifter eller standarder på noget reguleret område. I lighed med alle andre handelsaftaler, som Kommissionen har forhandlet på plads, yder frihandelsaftalen fuld beskyttelse af offentlige tjenesteydelser og sikrer, at regeringernes ret til at regulere i almenhedens interesse bevares fuldt ud og udgør et grundlæggende princip i disse aftaler.

Desuden afspejler bestemmelserne i frihandelsaftalen fuldt ud resultatet af EU's nylige meddelelse om en gennemgang af den bæredygtige handelspolitik ("Handelspartnerskabernes styrke: sammen om grøn og retfærdig økonomisk vækst" af 22. juni 2022).

² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX%3A52022DC0409&qid=1656586727707>

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

I overensstemmelse med Domstolens udtalelse 2/15 om frihandelsaftalen mellem EU og Singapore af 16. maj 2017 vil alle de områder, der er omfattet af frihandelsaftalen, henhøre under EU's enekompetence og nærmere bestemt under anvendelsesområdet for artikel 91, artikel 100, stk. 2, og artikel 207 i TEUF. Domstolen udledte EU's enekompetence fra anvendelsesområdet for den fælles handelspolitik i henhold til artikel 207, stk. 1, i TEUF og fra artikel 3, stk. 2, i TEUF (på grundlag af påvirkning af nugældende fælles regler, der er indeholdt i afledte retsakter).

Frihandelsaftalen skal derfor undertegnes af Unionen i medfør af en rådsafgørelse, jf. artikel 218, stk. 5, i TEUF, og indgås af Unionen i medfør af en rådsafgørelse, jf. artikel 218, stk. 6, i TEUF, efter Europa-Parlamentets godkendelse.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Frihandelsaftalen som fremlagt for Rådet omfatter ikke spørgsmål, der falder uden for Unionens enekompetence.

- **Proportionalitetsprincippet**

Handelsaftaler er det rette middel til at regulere markedsadgangen og de dermed forbundne områder af omfattende økonomiske forbindelser med et tredjeland uden for EU. Der findes ikke noget alternativ til at gøre sådanne forpligtelser og liberaliseringsbestræbelser juridisk bindende.

Dette initiativ forfølger direkte Unionens mål inden for foranstaltninger udadtil og bidrager til den politiske prioritet om "EU som en stærkere global aktør". Det stemmer overens med retningslinjerne for EU's globale strategi med hensyn til at samarbejde med andre og forny de eksterne partnerskaber på en ansvarlig måde for at opfylde EU's eksterne prioriteter. Det bidrager til EU's handels- og udviklingsmål.

- **Valg af retsakt**

Dette forslag er i overensstemmelse med artikel 218, stk. 5, i TEUF, hvorefter Rådet kan vedtage afgørelser om undertegnelsen af internationale aftaler. Der eksisterer ingen andre retlige instrumenter, der kan anvendes til at nå det mål, der er omhandlet i forslaget.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Ifølge konsekvensanalysen forventes den bilaterale handel som følge af frihandelsaftalen at stige med op til 30 %, og der kan fra det første anvendelsesår opnås en besparelse på op til 140 mio. EUR om året i told for EU-virksomheder, der eksporterer til New Zealand i henhold til frihandelsaftalen. EU's investeringer i New Zealand kan potentielt stige med 80 %.

De kvantitative elementer kan dog eventuelt anses for at ligge i underkanten af de reelle økonomiske virkninger af denne frihandelsaftale, da standardmodellernes konfiguration ikke

passer til New Zealands lille størrelse. I tallene kan der ikke tages hensyn til de forventede fordele, der er forbundet med en styrkelse af beskyttelsen og håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, de vigtige bestemmelser om digital handel eller digitale tjenesteydelser eller den politiske betydning af denne frihandelsaftale. Frihandelsaftalen mellem EU og New Zealand er den mest moderne EU-handelsaftale. Den er særlig vigtig i en bredere sammenhæng, idet den fastsætter standarder for fremtidige aftaler samtidig med, at den støtter EU's igangværende bestræbelser på yderligere at styrke sine økonomiske forbindelser i den indopacifiske region. Disse elementer kan ikke indgå i en model, men de kan forventes at være af væsentlig betydning og fremme et dybere økonomisk engagement.

- **Høringer af interessenter**

Inden forhandlingerne blev indledt, gennemførte Kommissionen en konsekvensanalyse af frihandelsaftalen mellem EU og New Zealand³, som blev støttet af en offentlig onlinehøring og en uafhængig undersøgelse, der blev udført af en ekstern kontrahent. Undersøgelsen bekræftede, at frihandelsaftalen mellem EU og New Zealand kunne give vigtige fordele ud over forbedret markedsadgang, og understregede betydningen af omfattende økonomiske forbindelser i regionen som helhed.

Sideløbende med forhandlingerne gennemførte en ekstern kontrahent en handelsbæredygtighedsvurdering af frihandelsaftalen mellem EU og New Zealand⁴ for at undersøge de potentielle økonomiske, sociale, menneskerettighedsmæssige og miljømæssige virkninger af bestemmelserne i frihandelsaftalen eller som følge af fjernelsen eller reduktionen af hindringerne for bilateral handel og investeringer mellem EU og New Zealand.

Inden for rammerne af både konsekvensanalysen og handelsbæredygtighedsvurderingen konsulterede de respektive kontrahenter interne og eksterne eksperter og gennemførte høringer af interessenter både i EU og New Zealand gennem onlineundersøgelser, anmodninger om positionspapirer, interviews og møder.

Før og under forhandlingerne blev EU-medlemsstaterne desuden regelmæssigt underrettet mundtligt og skriftligt om de forskellige aspekter af forhandlingerne via Rådets Handelspolitikudvalg. Europa-Parlamentet blev også regelmæssigt underrettet og hørt gennem sit Udvalg om International Handel og især gennem sin overvågningsgruppe for frihandelsaftalen mellem Australien og New Zealand. De tekster, der blev udarbejdet under forhandlingerne, blev løbende rundsendt til begge institutioner under hele forløbet.

Kommissionen gav også civilsamfundsorganisationerne mulighed for at blive hørt og stille spørgsmål, herunder gennem særlige civilsamfundsdialoger, både under konsekvensanalysen og handelsbæredygtighedsvurderingen og de faktiske forhandlinger.

Desuden har Kommissionen under forhandlingerne på sit websted offentliggjort og regelmæssigt ajourført rapporter om forhandlingsrunderne, tekstforslagene, pressemeddelelser, faktablade og baggrundsinformationsmateriale.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Den uafhængige undersøgelse, der ligger til grund for konsekvensanalysen af frihandelsaftalen, blev udført af den eksterne kontrahent "LSE Enterprise Ltd".

³ https://policy.trade.ec.europa.eu/analysis-and-assessment/impact-assessments_en

⁴ https://policy.trade.ec.europa.eu/analysis-and-assessment/sustainability-impact-assessments_en

Handelsbæredygtighedsvurderingen af frihandelsaftalen blev udført af den eksterne kontrahent "BKP Economic Advisors".

- **Konsekvensanalyse**

Konsekvensanalysen, der blev udført før indledningen af forhandlingerne, bekræftede, at frihandelsaftalen mellem EU og New Zealand kunne give vigtige fordele ud over forbedret markedsadgang, og understregede betydningen af omfattende økonomiske forbindelser i regionen som helhed.

Handelsbæredygtighedsvurderingen, der blev gennemført til støtte for forhandlingerne om en frihandelsaftale, bekræftede, at aftalen generelt vil få positive makroøkonomiske virkninger for både EU og New Zealand.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Frihandelsaftalen er ikke omfattet af refitprocedurer. Ikke desto mindre indeholder den en række bestemmelser, som vil forenkle handelen og handelsrelaterede procedurer samt reducere eksportrelaterede omkostninger, hvilket vil give flere små og mellemstore virksomheder (SMV'er) mulighed for at drive forretninger på begge markeder. Et særligt kapitel for SMV'er omhandler navnlig øget informationsudveksling og samarbejde med New Zealand om SMV-relaterede spørgsmål. Afskaffelse af told, forenklede og digitaliserede toldprocedurer og mere kompatible tekniske krav vil mindske de eksportrelaterede omkostninger og gøre det muligt for SMV'er med lavere handelsmængder at konkurrere med større virksomheder. Dette øger også SMV'ernes evne til at deltage i forsyningskæder, digital handel og offentlige indkøb og til at levere tjenesteydelser på det newzealandske marked. Frihandelsaftalen fremmer også gennemsigtighed og anvendelse af internationale standarder for at lette markedsadgangen og sænke overholdelsesomkostningerne.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget berører ikke beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder i Unionen.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Frihandelsaftalen vil have økonomisk indvirkning på indtægtssiden i EU's budget. Det anslås, at den told, der gives afkald på, vil beløbe sig til ca. 150 mio. EUR om året, når frihandelsaftalen er blevet gennemført fuldt ud. Dette skøn bygger på den gennemsnitlige importfremskrivning for 2030 uden nogen indgået frihandelsaftale og angiver det årlige indtægtstab som følge af den fuldstændige afskaffelse af EU's told på import med oprindelse i New Zealand.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Frihandelsaftalen omfatter institutionelle bestemmelser, som fastlægger strukturen for gennemførelsesorganerne med henblik på en løbende overvågning af aftalens gennemførelse, anvendelse og virkninger.

I henhold til de institutionelle bestemmelser i frihandelsaftalen skal der nedsættes et handelsudvalg, hvis hovedopgave vil være at overvåge og lette aftalens gennemførelse og anvendelse. Handelsudvalget vil få til opgave at føre tilsyn med arbejdet i alle specialudvalg og arbejdsgrupper, der er nedsat i henhold til frihandelsaftalen.

Ved frihandelsaftalen oprettes interne rådgivende grupper bestående af en afbalanceret repræsentation af uafhængige civilsamfundsorganisationer, herunder ikkestatslige organisationer, erhvervs- og arbejdsgiverorganisationer samt fagforeninger, der er aktive inden for økonomi, bæredygtig udvikling, sociale anliggender, menneskerettigheder, miljø og andre spørgsmål, og for New Zealands vedkommende repræsentanter for Māori. De interne rådgivende grupper kan fremsætte synspunkter og henstillinger vedrørende frihandelsaftalens funktion og gennemførelse og mødes en gang om året.

Som fremhævet i meddelelsen "Handel for alle" afsætter Kommissionen stadig flere ressourcer til den effektive gennemførelse og håndhævelse af handels- og investeringsaftaler. I oktober 2022 offentliggjorde Kommissionen sin tredje årlige gennemførelses- og håndhævelsesrapport. Hovedformålet med denne rapport er at give et objektivt billede af gennemførelsen af EU's frihandelsaftaler, som fremhæver de fremskridt, der er gjort, og de mangler, der skal afhjælpes. Hensigten er, at rapporten skal tjene som grundlag for en åben debat og dialog med medlemsstaterne, Europa-Parlamentet og det bredere civilsamfund om frihandelsaftalernes virkemåde og gennemførelse. Rapporten offentliggøres en gang om året og vil dermed give mulighed for regelmæssig overvågning af udviklingen og for at registrere, hvordan de udpegede prioriterede spørgsmål er blevet adresseret. Rapporten dækker frihandelsaftalen mellem EU og New Zealand fra og med datoen for ikrafttrædelsen.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Ikke relevant

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Det forventes, at den bilaterale handel som følge af frihandelsaftalen vil stige med op til 30 %, og at den fra det første anvendelsesår kan medføre en besparelse på op til 140 mio. EUR om året i told for EU-virksomheder, der eksporterer til New Zealand i henhold til aftalen. F.eks. vil New Zealand fjerne høje toldsats på industrivarer såsom biler og motorkøretøjsdele (nuværende toldsats på op til 10 %), maskiner (de nuværende toldsats er op til 5 %), kemikalier (de nuværende toldsats er op til 5 %), tøj (de nuværende toldsats er på 10 %), lægemidler (de nuværende toldsats er op til 5 %), sko (de nuværende toldsats er op til 10 %) og tekstiler (de nuværende toldsats er op til 10 %).

Europæiske landbrugere og fødevareraktiviteter vil drage fordel af nye forretningsmuligheder i New Zealand, da frihandelsaftalen ved ikrafttrædelsen fjerner alle toldsats på EU's eksport af landbrugsfødevarer, herunder vigtige EU-eksportprodukter såsom svinekød (de nuværende toldsats er på 5 %), vin og mousserende vin (den nuværende toldsats er på 5 %), chokolade, sukkervarer og kiks (den nuværende toldsats er på 5 %), foder til selskabsdyr (de nuværende toldsats er på 5 %). Frihandelsaftalen vil desuden beskytte de geografiske betegnelser på den fuldstændige liste over næsten 2 000 EU-vine og -spiritus samt 163 andre fødevarer, f.eks. Feta, Parmigiano Reggiano, Lubecker Marzipan og Elia Kalamatas-oliven.

Samtidig tager frihandelsaftalen fuldt ud hensyn til EU's landbrugsinteresser. EU vil ikke liberalisere sine markeder fuldt ud for meget følsomme produkter som oksekød, smør eller

mælkepulver. Disse produkter, der importeres fra New Zealand, vil kun få begrænset og kontrolleret adgang til EU-markedet gennem omhyggeligt tilpassede toldkontingenter, der tager hensyn til de europæiske landbrugeres bekymringer og forbrugernes præferencer. Det blev sikret, at disse kontingenter ville mindske et muligt markedspres.

I frihandelsaftalen fastsættes høje bæredygtigheds- og kvalitetsstandarder for importerede fødevarer. Landbrugere på begge sider vil have lige vilkår med hensyn til produktions- og bæredygtighedskriterier. Frihandelsaftalen indeholder en særlig tekst om bæredygtige fødevarer (for første gang i EU's handelsaftaler) og dyrevelfærd, hvilket baner vejen for yderligere bilateralt og multilateralt samarbejde om emner som dyrevelfærd, fødevarer, pesticider og gødningsstoffer. Bestemmelserne i frihandelsaftalen vil beskytte EU's landbrugere mod illoyal konkurrence.

Frihandelsaftalen vil forbedre EU-virksomheders adgang til New Zealands offentlige indkøbskontrakter.

Med hensyn til handel og bæredygtig udvikling er dette EU's første handelsaftale, der afspejler resultatet af EU's nylige meddelelse om en gennemgang af den bæredygtige handelspolitik, med retskraftige forpligtelser i henhold til Parisaftalen om klimaændringer samt ILO's grundlæggende arbejdsstandarder. Desuden er frihandelsaftalen den første handelsaftale med særlige bestemmelser om handel og ligestilling mellem kønnene i kapitlet om handel og bæredygtig udvikling og med særlige bestemmelser om handel og om reform af subsidier til fossile brændstoffer, og det er en frihandelsaftale, der ved ikrafttrædelsen liberaliserer grønne varer og tjenesteydelser. Frihandelsaftalen indeholder nye forpligtelser vedrørende den cirkulære økonomi, skovrydning, CO₂-prissætning og beskyttelse af havmiljøet.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af frihandelsaftalen mellem Den Europæiske Union og New Zealand

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 91, stk. 1, artikel 100, stk. 2, og artikel 207, stk. 4, første afsnit, sammenholdt med artikel 218, stk. 5,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 22. maj 2018 bemyndigede Rådet Kommissionen til at føre forhandlinger om en frihandelsaftale ("aftalen") med New Zealand.
- (2) Den 30. juni 2022 blev forhandlingerne om aftalen mellem Den Europæiske Union og New Zealand afsluttet med et positivt resultat.
- (3) Aftalen bør derfor undertegnes på Unionens vegne med forbehold af dens indgåelse på et senere tidspunkt —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Undertegnelsen af frihandelsaftalen mellem Den Europæiske Union og New Zealand ("aftalen") godkendes hermed på Unionens vegne med forbehold af aftalens indgåelse.

Artikel 2

Generalsekretariatet for Rådet udarbejder fuldmagtsinstrumentet til undertegnelse af aftalen på Unionens vegne, med forbehold af dens indgåelse, til de(n) person(er), der er udpeget af forhandleren af aftalen.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*